

ಮುದುಕಿ ಅಲಂಕಾರ

■ ಸುಮಾ ರಮೇಶ್

‘ಹಲೋ ಮೇಡಮ್.. ನಾನು ವೆಂಕ್ಟಪ್ಪ ಮಾತಾಡ್ತೀರೋದು, ಈ ತಿಂಗಳು ಹದಿನೈದನೇ ತಾರೀಖು ಮನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡ್ತೀವಿ.. ನಮ್ಮ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ರೆಡಿ ಮಾಡ್ತೀವಿ’

‘ಯಾಕಪ್ಪಾ, ಸಡನ್ಯಾಗಿ..’

‘ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ಮೇಡಮ್, ಸೀಲಿಂಗ್‌ನ ಗಾರೆಯೆಲ್ಲಾ ಉದುರಾ ಇದೆ, ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗ್ಗುಗಳ ಸ್ಕೂ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಲೂಸಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಡ್ತಿವೆ. ಭೂಕಂಪ ಆಗೋದು ಬೇಡ, ಜೋರಾಗಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದ್ರೂ ಮನೆ ಮಗುಚ್ಚುಕತ್ತೇನೋ ಅನ್ನುತ್ತೆ..’

‘ಇನ್ನೊಂದೆಲ್ಲಾ ತಿಂಗಳು ಇರಪ್ಪಾ, ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಆಷಾಢದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡ್ತೀ ಎಲ್ಲಾ ತಿಂಗಳು ಖಾಲಿ ಬೀಳುತ್ತೆ.’

‘ನಿಮ್ ಕಥೆ ನೋಡಿ, ಆಷಾಢದ ಮಳೆಗೆ ಮನೇನೇ ಮಗುಚ್ಚಂಡ್ರೆ ನಾವು ಈ ಲೋಕಾನೇ ಖಾಲಿ ಮಾಡ್ತೀಕಾಗುತ್ತೆ..’ ಎಂದು ಬಾಡಿಗೆದಾರ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ನುಡಿದಾಗ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಮಾವನವರಿಂದ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಖಾಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮನೆಯೂ ಒಂದು. ಅರವತ್ತು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಈಗ ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಲು ಅರ್ಧ ಕೋಟಿಯಷ್ಟಾದರೂ ಹಣ ಕೈ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬಂಡವಾಳ ಹೊಂಚಲಾಗದೆ ಅವಕ್ಕೇ ತೇಪೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಮುದುಕಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದಂತೆ ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು ಹೊಸ ಬಾಡಿಗೆದಾರರ ಬೇಟೆ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆ.ಆರ್. ಪುರಂ ನಂತಹ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮನೆಗಳಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಪುರಾತನ ವಿನಾಸ, ಜೀರ್ಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗೋಡೆಗಳಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಬಾಡಿಗೆ ನೀಡುವ ಕೆಳ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಬಾಡಿಗೆದಾರರನ್ನಷ್ಟೇ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಏಗುವುದು ಕೂಡಾ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರೇ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿಫಂಟೇ ಬಡಾವಣೆಯ ತುಂಬಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ವೆಂಕಟಪ್ಪನ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಚುಕ್ರಾ ಮಾಡಿ ಕೀ ಹಿಂಪಡೆದು ಖಾಲಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟವಳಿಗೆ ಯಾವುದೋ ‘ಹಾಂಟೆಡ್ ಹೌಸಿ’ನೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ಅನುಭವ! ಸೀಲಿಂಗಿನ ಗಾರೆಯೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿ ರಾಡ್‌ಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ರೆಡ್ಡಾಕ್ಸೈಡ್ ನೆಲ ಕಿತ್ತು ಹೆಗ್ಗಣದ ಬಿಲವಾಗಿದೆ. ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಕೈಕಾಲು ಮುಂದೆ ಗಾಯಾಳುಗಳಂತೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿವೆ. ಬಟ್ಟಲಿನ ಹೊಗೆ ಪೈಪ್ ಮುರಿದಿದೆ. ಹಂಡೆ ತೂತಾಗಿದೆ. ಪಾಯಿಖಾನೆ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಮನೆ ನೋಡಲು ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದ ಪತಿಗೆ ‘ನೋಡ್ರೀ, ಎಷ್ಟು ರಂಪ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದಾನೆ, ಅವಿಗೆ ಕ್ಲೀನಿಂಗ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಹಿಡ್ತೆಂಡು ಕಳುಸ್ತೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟೆ’ ಎಂದು. ಅವರು ‘ಕ್ಲೀನಿಂಗ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಇರ್ಲಿ- ಈ ಮನೇಲಿ ಇಷ್ಟು ದಿನ ವಾಸ ಮಾಡಿದ ಅವಿಗೆ ನಾವೇ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಸ್ತೇಕಿತ್ತು! ನೋಡು, ಇದನ್ನ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡ್ತೋದು ಬೇಡ. ಇನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೇಗೂ ನನ್ನೆ ರಿಟೈರ್ ಆಗುತ್ತೆ, ಆ ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಡೆಮಾಲಿಶ್ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟೋಣಂತೆ. ಈಗ ಲಾಕ್ ಮಾಡ್ತೊಂಬಾ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ದೂಳು ಕೊಡವುತ್ತಾ ಹೊರ ನಡೆದರು.

ತಿಂಗಳಿಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ ಬಾಡಿಗೆ ಖೋತಾ ಆದ ದುಃಖದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನಾನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಆರು ಸಾವಿರ ಬಾಡಿಗೆ, ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಮೋಸವಿಲ್ಲವೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದೆ. ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವ ಭೂಪನನ್ನು ಹುಡುಕುವುದೇ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ, ನಾವು ಈಗ ವಾಸವಿರುವ ಹೊಸ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಗಾರೆಯವರು ಖಂಡಿತಾ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಕಮ್ನಿ ಇರುವ ಅಡ್ಡಕಸುಬಿಯಂತಹ ಕೆಲಸಗಾರರಾದರೆ ಮಾಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ನಿಂಗಿಯ ಗಂಡ ಸೀನಪ್ಪ ಆಗಾಗ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗೋ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗೋ ಗಾರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂದು ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನೆನಪು. ಅವನೇ ಸರಿ ಎನಿಸಿತು. ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ನಿಂಗಿ ಮಿುಷಿಯಾದಳು. ‘ಹ್ಯೂ ಅಕ್ಕಾ.. ಆ ಮೂದೇವಿ ಸುವ್ವು

ಕುಡ್ಡು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೆ. ಅದುಕ್ಕೆ ಗಾರೆ ಕೆಲ್ಲ, ಬಣ್ಣ ಹೊಡಿಯೋ ಕೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತೆ. ನೀವೇ ನಿತ್ಯೊಂದು ಮಾಡ್ತೀ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೆ, ಕಳುಸ್ತೀನಿ ನಾಳೆ’ ಎಂದಳು.

ಮರುದಿನ ಕಾಳಪ್ಪ ಎಂಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಜೊತೆ ಸೀನಪ್ಪ ಬಂದ. ‘ಬಸವನಿ- ಗೊಂದು ಬಾಲ’ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಇವ್ವೂ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಬಾಸ್ ಆದ್ದಲ್ಲಾ ಅನಿಸಿತು. ಸರಿ, ಸೀನಪ್ಪನನ್ನು ಅವನ ಬಾಲದ ಜೊತೆ ಹಳೆಯ ಮನೆ ಬಳಿ ಕರೆತಂದೆ. ಎಲ್ಲ-ವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಸೀನಪ್ಪ ರಿಪೇರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನು ಲಿಸ್ಟ್ ನೀಡಿದ. ಮೊದಲ ದಿನ ಸೀಲಿಂಗ್‌ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ, ನಂತರ ನೆಲಕ್ಕೆ ಗಾರೆ ಮೆತ್ತಿ ಬಣ್ಣದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದ. ಕಾರ್ಪೆಂಟರನ್ನು ಅವನೇ ಕರೆತಂದು ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲು ಸರಿ ಮಾಡಿಸಿ ಹೊಸ ಮನೆಯ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆಯಿತ್ತ. ಅವನಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಆರು ನೂರರಂತೆಯೂ, ಅವನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಗೆ ನಾನೂರಂತೆಯೂ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು.

ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳಾದರೂ ಸೀನಪ್ಪನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ಊಟಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು, ನೂರು ಎಂದು ದಿನಾ ಪಡೆದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊತ್ತಿಗೆ ತಟ್ಟಾಡುತ್ತಾ

ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗಾಗಲೇ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೀಗಾದ್ರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾದ್ರೂ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯದು. ಅಂದು ಟೀ ಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಸೀನಪ್ಪ ತನ್ನ ಕಾಗೆ ಬಳಗದೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡದ್ದೇ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾಳೆ ಇಷ್ಟೇನು ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವನ ಅಡ್ಡಾ ಶುರುಮಾಡ್ತಾನೆ ಎನಿಸಿತು. ‘ಸೀನಪ್ಪ- ಏನಿದು ನಿನ್ನೆ? ಇಷ್ಟು ದಿನ ಆದ್ರೂ ಕೆಲ್ಲ ಮುಗೀಲಿಲ್ಲ. ಆಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಬಾಡಿಗೆಯವು ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹಾಲುಕ್ಕಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಲ ಮುಗೀದಿದ್ದೆ ನಿನ್ನೆ ದುಡ್ಡೇ ಸಿಗಲ್ಲ ತಿಳೋ’ ಎಂದು ಗದರಿದೆ.

‘ನಾವೇನ್ ಮಾಡನಕ್ಕಾ? ಒಂದ್ನಡೆ ಗಾರೆ ಮೆತ್ತಿದ್ದೆ ಇನ್ನೊಂದ್ನಡೆ ಕಿತ್ತೆತದೆ. ಕಿಟ್ಟಿ ಬಾಗಿಗೆ ಸ್ಕೂ ಹಾಕಿ ಟೈಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಮರಾನೇ ಸೀಳು ಬಿಡುತ್ತೆ. ಒಡ್ಡೋಗಿರೋ ಬಚ್ಚು ಮನೆ ಪೈಪ್‌ನ ಜಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಕಕ್ಕಾಲ್ಲ ಕಣಕ್ಕಾ- ಆ ಪೈಪ್‌ನೇ ಚೇಂಜ್ ಮಾಡ್ತೇಕು. ಹಂಗೇ ಮಾಡಕಕ್ಕಾಲ್ಲ ಸೀಲಿಂಗೇ ಬಿದ್ದೋ- ಗೊಲ್ಲೆದು. ಇದನ್ನ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡ್ತೋ ಬದ್ಡು ಕೆಡ್ಡಿ ಬೇರೇನು ಕಟ್ಟಿ’ ಎಂದ.

ನನಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಾ ಉರಿದುಹೋಯಿತು. ‘ಇದುನ್ನ ಮೊದ್ದೇ ಬೊಗ್ಗೋಕೇ- ನಾಗಿತ್ತು ನಿನ್ನೆ... ಈಗ ನೋಡು ಮೆಟೀರಿಯಲ್‌ಲ್ಲಾ ವೇಸ್ತು ಆಯ್ತಾ’ ಎಂದು ಹರಿಹಾಯ್ದೆ. ‘ನಾನೇನ್ಯಾಡ್ಡ ಕ್ಕಾ- ಅವತ್ತು ದೂರ್ದಿಂದ ನೋಡ್ತಾಕಿ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹತ್ತುದಿಂದ ನೋಡಿದ್ರೇಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು- ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗೂ ನಿಮ್ಮಂಗೆ ಸ್ಯಾನ ವಯ್ಯಾಗದೆ ಅಂತೆ ಕೈ ಸುಟ್ಟ ಮೋಟು ಬೀಡಿಯನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಹೊಸಕುತ್ತಾ ಅವನು ನುಡಿದಾಗ ನಿಂತಲ್ಲೇ ತಲೆ ಧಿಮ್ಮೆಂದಿತು. ●